

[Indenrigsministeren.]

hævde, at der gennem Lovforslaget sker en Udvidelse af Ekspropriationsretten, er det egentlig ikke rigtigt. Jeg vil udtrykke det saaledes, at der sker en Præcisering af Ekspropriationsretten. Det ærede Medlem begrundede før sit Ændringsforslag angaaende Kommissionerne, Brand-, Bygnings- og Sundhedskommissionerne, med, at vort Forslag ikke gav Politimesteren Stemmeret. Det viser sig nu, at det gør det. Derefter begrunder det ærede Medlem sit Forslag med, at vort Forslag giver de andre Embedsmænd Stemmeret. Jeg tror herefter ikke, jeg kan blive ved at tilfredsstille det ærede Medlem. Jeg maa sige, at jeg kan ikke se nogen væsentlig Forskel i Embedsløgen som Medlem af disse Kommissioner og Politimesteren som Medlem af dem, men det nytter vel ikke at drøfte det nærmere.

Det var meget interessant nu at høre det ærede Medlem benytte dette Udtryk, at Distriktsspørgsmaalet var maaske et Spørgsmaal, om Loven blev til Lov eller ej. Jeg maa sige, at det vilde i Sandhed være et smukt Resultat af Højres Virksomhed her paa Rigsdagen, om Partiet standser Vedtagelsen af en Købstadlov — hvis de kan standse den —, som Partiets kommunale Repræsentanter overalt ønsker, og standser den af den Grund, at Partiet nu en Gang har faaet en Ordfører fra Odense. Jeg er ikke helt sikker paa, at det alligevel er formaalstjenligt.

Jeg siger igen til det ærede Medlem, at det nytter ikke, at det ærede Medlem her Gang paa Gang fremhæver det forfærdende i, at Ministeren har denne Magt, for naar Ministeren har den, og den nuværende Indenrigsminister har den, har han den blandt andet, fordi det ærede Medlem har været med til at give ham den, fordi det ærede Medlem i Kraft af sin Afstemning her i Tinget har ønsket, at Ministeren skulde have denne Magt. Og saa nytter det ikke, at det ærede Medlem tror, at han i Dag som ved tidligere Lejligheder kan skræmme dermed. Det, der her foreligger, er et Forsøg paa at sætte snævre lokale Interesser over Hensynet til Helheden.

Jeg skal i øvrigt sige til det ærede Medlem, at naar han taler om, at hvis Linien bliver alt for bugtet, vil der komme voldsomme Protester, har jeg ikke mærket saa forfærdelig meget til voldsomme Protester fra andre end det ærede Medlem og enkelte af hans Partifæller i det Byraad, hvori han sidder, og denne voldsomme Pro-

test vil jeg bære med den Sindsligevægt, som en Gang er mig egen.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro sagde, at han kunde stadig ikke se, at der bliver begaaet et Brud paa Linien i Lovgivningen paa dette Omraade ved, at man indsætter den omtalte Bestemmelse. Det er dog en Kendsgerning, at Købstadloven og Købstadlovgivningen hidtil kun har omhandlet Adskillelsspørgsmaalet, hvorimod Indlemmelsespørgsmaalet altid har været henlagt til en anden Lov, og da er det klart, at naar det ærede Medlem og hans Parti nu vil føre Indlemmelsespørgsmaalet bort fra den hidtidige Lovgivning paa dette Omraade, begaas der et Brud fra den hidtidige Linie, og saa giver man sig til at lovgive paa Købstadloven paa et Omraade, der hidtil har været forbeholdt en anden Lov. Det ærede Medlem maatte jo ogsaa erkende, at hvis denne Bestemmelse blev vedtaget, maatte den ikke blot ses isoleret, den maatte ogsaa opfattes som et Direktiv overfor Afgørelser i øvrigt i Henhold til Indlemmelsesloven. Med andre Ord, der vil netop opstaa den Konflikttilstand mellem de to Love, som jeg før antydede.

Jeg har endnu kun en Bemærkning til det ærede Medlem. Det forekommer mig, at det Eksempel, det ærede Medlem fremdrog paa den nuværende Indlemmelseslovgivnings uheldige Egenskaber, ved at henvise til Indlemmelsen i Kolding, var ikke særlig godt. Hvad var det, der skete ved denne Indlemmelse, hvor meget store Interesser stod overfor hinanden? Der skete til syvende og sidst det, at alle de paa-gældende Raad enedes, og nu spørger jeg det ærede Medlem, som talte om det urimelige i, at en enkelt Mand, altsaa Indenrigsministeren, har saa stor Magt paa dette Omraade: Tror det ærede Medlem, at Raadene derovre var blevet enige om denne Indlemmelse, som alle nu kan se var rigtig og skete paa forsvarlig Maade, dersom ikke denne Mand havde haft denne Magt? Jeg tror det ikke, og jeg tør næsten sige, det ærede Medlem tror det heller ikke selv.

Jeg maa altsaa stadig meget stærkt af rent saglige Grunde advare mod at indføre i Købstadkommunallovgivningen en Bestemmelse af den Karakter, Talen her er om.

L. D. Rasmussen: Naar Spørgsmaalet om Indlemmelser her rejses, sker det jo sikkert i „Retfærdighedens Navn“, det tvivler jeg ikke om. Men selve det Forslag, der stilles, og som skal kunne løse dette